

Специализира в Братислава (Словакия – 1982г.), Бърно (Чехия – 1984). От 1999 г. до 2003 г. е лектор по български език, литература и култура в Университета в град Тирана – Албания. В продължение на 10 години активно участва в работата на Международния летен семинар по български език и култура за чуждестранни българисти и слависти към Велико-търновския университет (през 1999 г. е негов заместник-директор).

Член е на Съюза на учените в България, клон Велико Търново, и на Международното социолингвистично дружество “INSOLISO”.

Научните интереси и изследвания на гл. ас. д-р Анелия Петкова са в областта на българската диалектология, фонетика, ономастика, социолингвистика и лексикография.

На 4 май 2005 г. Висшата атестационна комисия (ВАК) към Министерския съвет присъжда научното звание **професор** на **НЕВЯНА ДОНЧЕВА-ПАНАЙОТОВА** за цялостната ѝ научноизследователска и учебно-преподавателска дейност. През 2003 г. тя защитава пред Специализирания съвет по литературознание към ВАК докторска дисертация на тема “Григорий Цамблак и традициите на Търновската книжовна школа в Русия през XV – XVII век” и получава научната степен **доктор на филологическите науки**.

Проф. Н. Дончева завършва специалност Българска филология във Великотърновския университет с отличен успех през 1967 г. След спечелване на конкурс през 1968 г. постъпва в същия университет като **асистент** по стара българска литература, а от 1982 г. е **доцент**. Специализирала е в Москва и Санкт Петербург (1973 и 1981). През 1975 г. защитава първата си дисертация на тема “Търновската книжовна школа и Русия през XIV – XV в. Киприан и Григорий Цамблак” и получава научната степен “доктор по филология” (= кандидат на филологическите науки).

В продължение на 4 години (1987–1991) работи като лектор по български език и култура в Московския държавен университет “М. В. Ломоносов”.

Заемала е различни административно-ръководни длъжности в Университета: зам.-декан на Педагогическия факултет (1984–1987), зам.-декан

на Филологическия факултет (1994–1995), зам.-ректор по Международно и вътрешно сътрудничество (1995–1999).

Научните ѝ интереси са в областта на старобългарската литература, българо-руските и българо-сръбските литературни връзки през Средновековието, Търновската книжовна школа в развитието на старославянските литератури.

Автор е на 6 книги и на над 100 студии, статии и научни съобщения. Има многобройни участия с доклади в национални и международни научни конференции в областта на старобългаристиката и палеославистиката. От 1981 до 2005 г. е публикувала следните книги: **Киприан. Старобългарски и староруски книжовник.** С., Наука и изкуство, 1981, 225 с.; **Житие на Стефан Дечански от Григорий Цамблак.** С., БАН, 1983. 327 с. (в съавт. с А. Давидов, Г. Данчев, П. Ковачева, Т. Генчева); **Пеньо Русев. Биобиблиография.** В. Търново, 1984, 170 с.; **Словото на Григорий Цамблак за митрополит Киприан.** В. Търново, ПИК, 1995, 125 с.; **Аджарски книжовници – илюстратори от XVII век.** В. Търново, Абагар, 1998, 128 с.; **Григорий Цамблак и българските литературни традиции в Източна Европа XV-XVII в.** В. Търново, Веста, 2004. 575 с.

Доцент ЦЕНКА НИКОЛОВА ИВАНОВА

е завършила *Славянска филология* (сръбски и хърватски език и литература, български език и литература) в Софийския университет “Св. Кл. Охридски” (1981). На работа е във Великотърновския университет от 1987 г. като асистент по сравнително славянско езиковедие. Защитава докторска дисертация през 2002 г. на тема: “*Българско-сръбски книжовноезикови връзки през Възраждането. Аспекти на езиковата стандартизация в балканославянския ареал*”, издадена под заглавие “*Щрихи към Балканския Вавилон (Българско-сръбски книжовноезикови връзки XVIII–XIX век)*” (В. Търново, 2003). Присъдено ѝ е научно звание “доцент” (2005 г.) по научната специалност Славянски езици (Южнославянски езикови взаимоотношения).

